

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistro Domorvm Militiæ Templi citra mare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nuntij à dicta promissione & à poena præ-
cripta sint omnino liberi & soluti.] Da-
tum Viterbij IV. Idus Septembris, anno
decimo.

DE CIHAN ET MONTISGEROLD.
Abbatibus, & Preposito Rhotnacensi
Cameracensis diocesis.

Epist. 118.
Vt cum G. laï-
co & D. mulie-
re uxore in
quarto consan-
guinitatis gra-
du attingenti-
bus possint dis-
pensare.

Significavit nobis dilectus filius G. laï-
cus de Aldenarda quòd cum D. mu-
liherem uxorem suam defunctam, quæ . in
quarto consanguinitatis gradu contige-
rat, sibi matrimonialiter copulasset, cum
ea est tanto tempore pacificè commora-
tus quòd ex ipsa quinque liberos jam sus-
cepit. Verùm quia ipsum super hoc sua
conscientia reprehendit, & quidam nunc
malitiosè super matrimonio ipso eundem
molestare nituntur, nobis humiliter sup-
plicavit ut cum eo misericorditer agere
dignaremur, ne ipsorum liberi in pauper-
tatem veniant & contemptum. quod uti-
que fieret si contingeret inter eos divor-
tium celebrari. Quocirca discretioni ve-
stræ per apostolica scripta mandamus
quatinus si est ita, injuncta tam viro quam
mulieri super hoc poenitentia competen-
ti, super ipso matrimonio dispensando,
non permittatis eosdem indebitè ab ali-
quibus molestari. Quòd si non omnes &c.
duo vestrum &c. Datum Viterbij XV.
Kal. Septembris, anno decimo.

NOBILI MULIERI IULIANÆ
Domine de Pirucis.

Epist. 119.
Confirmantur
donata sibi per
Imperatorem
Constantino-
politianum.

Solet annuere &c. usque assensu. Vil-
lam de Blaten, quam tibi karissimus
in Christo filius noster Henricus Con-
stantinopolitanus Imperator illustris libe-
raliter contulit, sicut eam justè possides
& quietè, ad petitionem Imperatoris
ejusdem auctoritate tibi apostolica con-
firmamus, & præsentis scripti privilegio
communimus. Nulli ergo &c. nostræ
confirmationis &c. Si quis autem &c.
Datum Viterbij X V. Kal. Octobris,
anno decimo.

HENRICO ILLUSTRIS CONSTANTINO-
POLITANO Imperatori.

Epist. 120.
Indulgetur ei
ut excommunic-
cari non possit
nisi pro excessu
enormi.

Cum regendo Imperio Romanicæ
gravis & grandis sollicitudinis tibi
pondus imminet, à viris ecclesiasticis su-
blevandus es potius quam gravandus, ne
nimia pressus difficultate succumbas si su-
pra vires tuas temporale pariter & spiri-
tuale onus incurras. Quantum autem sit
Regibus deferendum, maximè fidelibus

& devotis, beatus Petrus Apostolus do-
cet in epistola sua dicens: *Subditi estote
omni humane creature propter Deum, sive
Regi tanquam præcellenti, sive Ducibus tan-
quam ab eo missis ad vindictam malefactorum,
laudem vero bonorum.* Ne igitur venerabi-
lis frater noster Constantinopolitanus Pa-
triarcha te possit amodo indebitè aggra-
vare, sicut accepimus te hæcenus indebi-
tè aggravasse, in hoc magis sibi providen-
tes quam tibi, cum minus sic injuriam per-
peti quam injuriam perpetrare, auctori-
tate præsentium inhibemus ne in perso-
nam vel terram tuam absque manifesta &
rationabili causa censuram ecclesiasticam
promulgare præsumat, semperque cano-
nicam ammonitionem præmittat; nisi
fortè talis esset excessus qui ordinem ju-
diciarium exigeret non servandum. Si ve-
rò te præsentis aggravari, liberè tibi li-
ceat sedem apostolicam appellare, ut im-
minens gravamen evites. Et si post appel-
lationem hujusmodi sententiam præsump-
serit jaculari, nos eam decernimus non
servandam, tanquam irritam & inanem,
præferim quandiu coram nobis aut Le-
gato vel delegato nostro seu etiam arbitro
communiter eligendo paratus fueris juri
parere. Nimirum in talibus considerari
debent tempus & locus, necessitas & uti-
litas, causa nihilominus & persona. Tu
verò, fili karissime, quanto plus indiges
divinæ majestatis auxilio, tanto plus sem-
per obsequio divinæ pietatis insistas, &
sponsam ejus sanctam Ecclesiam devotius
venereris, ut ipsa te suis precibus ad ipsum
reddat amplius commendatum. Nulli ergo
&c. nostræ prohibitionis, concessionis,
& constitutionis &c. Si quis autem &c.
Datum Viterbij II. Idus Septembris,
anno decimo.

MAGISTRO DOMORVM MILITIE
Templi citra mare.

Fratrum & coepiscoporum nostro-
rum graves querelæ super gravibus
fratrum vestrorum excessibus apostolicis
auribus sapienter inculcatæ animum no-
strum nequeunt non turbare, cum in no-
strum & generalis Ecclesiæ scandalum &
animarum suarum periculum & ordinis
vestri dispendium attententur; qui apo-
statantes à Domino, & à puritate sui or-
dinis recedentes, in superbia sua usque
adeo effrænatur ut in faciem Romanæ
Ecclesiæ matris suæ, quæ fratres militiæ
Templi suis beneficiis fovere non desinit,
maculam impingere non verentes, au-

Epist. 121.
De interdicto
servando & Le-
gato se. ap. ho-
norando.

deant publicè prædicare quòd per apostolicæ sedis indulta cujuscunque civitatis interdictione vel oppidi omnes Ecclesiæ successivè in eorum jucundo adventu debeant aperiri, & ibidem divina officia celebrari, prout eis nunc in ista, nunc in alia videbitur expedire, non attendentes quòd ex præsumptione hujusmodi contemnitur medicinalis pœnæ medela, imò quasi penitus enervatur. Et si Ecclesias in locis prædictis habuerint, cum subiecta fuerint interdictioni, non verentur solemniter, pulsatis campanis, maximè interdictione durante, apertis januis, divina in eis officia quotidie celebrare, signumque dominicæ crucis gestantes in pectore velut discipuli Iesu Christi, sed non curantes ipsius sequi doctrinam, qui prohibet scandalisari pusillum credentem in ipsum, *Qui scandalisaverit, inquit, unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, & demergatur in profundum maris*, non solum scandalum pusillorum contemnitur, sed etiam Ecclesiæ generalis, & cupiditatis aestibus anhelantes non declinant mendacia, dum utentes doctrinis demoniorum, in cujuscunque tractanni pectore Crucifixi signaculum imprimunt, & cum eis ad prædicandum euntes, onusti pondere peccatorum, jam non curant quasi longam restem addere peccata peccatis, asserentes quòd quicumque, duobus vel tribus denariis annuis collatis eisdem, se in eorum fraternitatem contulerint, carere de jure nequeant ecclesiastica sepultura, etiamsi fuerint interdictioni, ac per hoc adulteri, ukirarij manifesti, & alij criminosi suppositi ecclesiastico interdictioni, ex hujusmodi insolentia in eorum cimiteriis quasi fideles & catholici tumulantur; & ita ipsi à diabolo captivati, fidelium animas captivare non desinunt, cum eas quas mortuas sciunt, vivificare nituntur. Proh dolor! jam non moderatè utentes mundo velut religiosi homines propter Deum, sed ut suas impleant voluptates, religionis imagine utuntur solummodo propter mundum. Et cum debuissent aliis esse odor vitæ in vitam, facti sunt odor mortis in mortem. Et licet per hæc & alia nefanda, quæ idcirco plenius exaggerare subsistimus ne cogamur gravius vindicare, apostolicis privilegiis, quibus tam enormiter abutuntur, essent merito spoliandi, cum privilegium mereatur amittere qui permissa sibi abutitur potestate, quia tamen ad profectum vestri ordinis aspira-

mus, prudentiam tuam monemus & exhortamur attentè, per apostolica scripta mandantes quatinus, sicut vir honestatis militiæ Templi zelator, hæc quæ tibi mandavimus, subditis tuis omnibus studeas fideliter ac prudenter exponere, ut per nostram & tuam exhortationem correcti, à tam enormi & pestifera fœditate valeant liberari, & quos divini amoris respectus & nostræ commotionis auctoritas à malo non revocat, tu severitate coërceas ecclesiasticæ disciplinæ. Alioquin si quid mali ex hoc vobis acciderit in futurum, non nobis sed vobis poteritis meritò imputare. Ceterum præcipias univèrsis ut Legatos nostros studeant honorare, qui de ipsis graviter conqueruntur. Datum Viterbij Idibus Septembris, anno decimo.

IOHANNI REGI ANGLORVM
illustri.

Sæpe per nostras litteras te, quem, sicut novit ipse qui scrutatur renes & corda, sincera diligimus in Domino caritate, recolimus monuisse ut tuæ salutis consulens & honori, karissimæ in Christo filiæ B. quondam Anglorum Regiæ illustri super dotalitio suo, medietate mobilium inclitæ recordationis Richardi fratris tui, & quibusdam aliis quæ dicta Regina sibi competere assererat, sic satisfacere procurares quòd ei nulla de te justa remaneat materia conquerendi, & majestatem complacere divinam, quam propter hoc videbaris graviter offendisse. Quoniam preces & monitiones nostræ te ad satisfaciendum eidem minimè induxerunt, sicut ipse sæpius replicata conquestio declaravit, negotium ipsum venerabilibus fratribus nostris Eliensi & Wigornienfi Episcopis commisimus audiendum & etiam aliis primitus citra mare. Sed nec sic, præ magnitudine regalis potentia, septennio jam elapso, suam super iis potuit justitiam obtinere, cum nullus impertiturus eidem patrocinium audeat in Angliam transfretare. Cum igitur ex injuncto nobis apostolatus officio viduis & orphanis sumus specialiter in justitia debitores, nec velimus deferre homini contra Deum, qui viduam voce prophetica præcipit defensari, magnitudini regis per apostolica scripta mandamus quatinus usque ad festam Epiphaniæ Domini proximò venturum per procuratorem idoneum te nostro conspectui repræsentens, exhibiturus prædictæ Regiæ vel

Epist. 112.
Vt procuratorem mittat ad sedem apostolicam.